

ब्रानिश्चरलोत्रकोपोस्तक रामदासुडिहाको

आश्विन दशमी

1.208

ASHA ARCHIVES



शः ॥

॥ १ ॥

श्रीगणेशाय नमः ॥ ॐ नमः शैलेश्वराय ॥ ॥ परास्य देवदेवेशं सर्वग्रहनि  
वारणं ॥ शैलेश्वरस्य शान्त्यर्थं चिंतयामास पार्थिवः ॥ १ ॥ रघुवंशेषु विख्या  
तो राजा दशरथः पुरा ॥ चक्रवर्त्तिसविज्ञेयः सप्तद्वीपाधिपो भवत् ॥ २ ॥  
कृत्स्निकांते शानिज्ञात्वा देवज्ञैर्ज्ञापितो हि सः ॥ रोहिणीभेदयित्वा तु शानि  
र्यास्यति संयुतं ॥ ३ ॥ शाकटं भेदमित्युक्तं सुरासुरभयंकरं द्वादशाब्दं तु दु  
र्भिक्षं भविष्यति सुदारुणं ॥ ४ ॥ स तच्छ्रुत्वा ततो वाक्यं संविभ्रितः सह पार्थिव



व॥ देशाश्च नगरा ग्रामा भयभीताः समंततः॥ ५॥ बुवंति सर्वलोकाश्च क्षय  
मेतत्समागतं॥ आकुले तु जगदृष्ट्वा पौरं जानपदादिकं॥ ६॥ मुनिन्वशि  
ष्टप्रमुखान् पप्रह्वप्रयतो नृपः॥ समाधानं किमंत्रास्ति बूहि मां द्विजस  
त्तम॥ ७॥ वशिष्ट उवाच॥ प्राजापत्ये तु न क्षत्रे तस्मिन् भिन्ने कुतः प्रजाः॥  
इदं योगमसाध्यं तु ब्रह्मशक्रादिभिः सदा॥ ८॥ तदा संचिंत्य मनसा साह  
सं परमं महत्॥ समादाय धनुर्दिव्यं दिव्यायुधसमन्वितं॥ ९॥ रथमारु



शः रत्नो  
॥२॥

त्यवेगेन गतो नक्षत्रमंडले ॥ सपादयोजनं तत्क्षं सूर्योपरि च संस्थितं ॥ १० ॥ रो  
हिणी यष्टमा स्थायराजा दशरथस्तदा ॥ रथे तु कांचने दिव्ये मणि रत्न वि  
भूषिते ॥ ११ ॥ हंसवर्गा हरेर्युक्ते महाकेतु समुद्धिते ॥ दीप्यमानो महारत्न  
किरीटज्वलनप्रभः ॥ १२ ॥ वभ्राजसतदा कारोदितो यत्र उवभास्करः ॥ आक  
र्ण पूरिते चापसंहाराख्ये न्ययोजयत् ॥ १३ ॥ कृतिकान्तेशानिं स्थित्वा प्राविश  
त्किल रोहिणी ॥ दृष्ट्वा दशरथाग्नेतस्थो संभुक् कटिमुखः ॥ १४ ॥ संहाराख्यं श



निर्दृष्टासुरासुरविमर्दनं॥प्रहस्यतभ्रयात्सौरिरिदं वचनमब्रवीत्॥१५॥  
शानिरुवाच॥पौरुषं तवराजेन्द्रपरंरिपुभयंकरं॥देवासुरमनुष्याश्च  
सिद्धिविद्याधरोरगाः॥१६॥मयावलोकिताः सर्वक्षयंगच्छन्ति तत्क्षणा  
त्॥तुष्टोहंतवराजेन्द्रतपसापौरुषेनच॥१७॥वरंवृत्तिचदास्यामिमन  
सायदभीप्सितं॥दशरथउवाच॥गौहिणीभेदयित्वा तु नगान्व्यं त्वया  
शने॥१८॥सरितःसागराःयावद्यावच्चंद्रार्कमेदिनी॥तावक्कालं समा



शः स्तो  
॥३॥

सौरे नान्यमिच्छामि ते वरं ॥१९॥ एवं स सुशनि प्राह वरं दत्त्वा तु शाश्वतं ॥ पु  
नरे ववु विनुष्टो वरं वरय सुव्रत ॥२०॥ स प्राप्य तद्वरं राजा कृतकृत्यो भव  
तदा ॥ प्रार्थयामास हृष्टात्मा वरमन्यं शनितदा ॥२१॥ शनिरुवाच ॥ द्वा  
दशाब्दं तु डभिर्दक्षं भविष्यति कदाचन ॥ कीर्तिरेषामदीयं तु ते लोकै  
षि भविष्यति ॥२२॥ एवं वरं तु संप्राप्य हृष्टो माच पार्थिवः ॥ रथोपरि ध  
नुः स्थाप्य सुत्वा चैव कृतो जतिः ॥२३॥ ध्यात्वा सरस्वतीं देवीं गणनाथं दि



नायकं ॥ राजा दशरथस्तोत्रं सौरेरिदमथाकरोत् ॥ २४ ॥ ॐ नमः कृष्णाय  
नीलाय शितिकराय निभाय च ॥ नमो नीलमयूषाय नीलोत्पलमिभा  
य च ॥ २५ ॥ नमो निम्मीसदेहाय दीर्घस्मश्रुजटाय च ॥ नमो विशालने  
त्राय भुकोदरकरालिने ॥ २६ ॥ नमः परुषगात्राय स्थूलरोमाय वै नमः  
॥ नमो दिर्घाय भुक्ताय कालदृष्टे नमो रक्ते ॥ २७ ॥ नमस्ते कोटराक्षाय  
दुर्निरीक्षाय वै नमः ॥ नमो द्योराय रोदाय भीषणाय करालिने ॥ २८ ॥ नमः



शः स्तो  
॥४॥

स्ते सर्वभक्षाय वलीमुखे नमो रक्षते ॥ नमो मंदगते तुभ्यं पिंगलाय नमो रक्ष  
ते ॥२९॥ अतृप्ताय नमस्तुभ्यं भस्मांगाय नमो रक्षते ॥ सूर्यपुत्र नमस्ते रक्त  
भास्करे भयदाय च ॥३०॥ अधोदृष्टे नमस्ते रक्तश्यामवर्गानमो रक्षते ॥  
नमः कालाग्निरुडाय कृतांताय च वै नमः ॥३१॥ नमो मंदकृते तुभ्यं शनै  
श्चर नमो नमः ॥ तपसा दग्धदेहाय नित्यं योगरताय च ॥३२॥ नमस्ते ज्ञान  
ने त्राय कस्य पाप्मजसूनवे ॥ तुष्टो ददाति राज्यं च रुष्टो वै हरसिंक्षणात् ॥



॥३३॥ देवा सुरमनुष्या रूपाशु पक्षि सरि सृपाः ॥ त्वया वल्लोकिताः सर्वनाशं  
यांति समूलतः ॥३४॥ बलशक्रमनुष्याश्च अषयः सप्ततारकाः ॥ राज्य भू-  
याः पतन्त्येते भवदृष्ट्या वल्लोकिताः ॥३५॥ देशाश्च नगरा ग्रामा द्वीपाश्चै-  
व दुर्मास्तथा ॥ त्वया वल्लोकितास्ते पिताशं यांति समूलतः ॥३६॥ प्रसादं कु-  
रु मे सौरेव गार्थो हंत वस्थितः ॥ एवं स्तुतस्तदा सौरिर्ग्रहराजो महाबलः ॥  
३७॥ अववीक्ष्य शनिर्वाक्यं हृष्टो रोमाचभास्करिः ॥ शनिरुवाच ॥ नृव्यो हं वरा



श. स्तो  
॥५॥

जेंद्र स्तोत्रेणानेन सुव्रत ॥ ३९ ॥ वरं बृहच्चिदास्यामि स्वेद्वयारद्युनन्दन ॥ दशर  
थ उवाच ॥ अद्य प्रभृतिपिंगाक्षपीडाकायानकस्य चित् ॥ देवासुरमनुष्या  
णां प्रशुपक्षिसरीसृपां ॥ ३९ ॥ शनिरुवाच ॥ ग्रहार्थं तु ग्रहाज्ञेया ग्रहाः पी  
डाकराः स्मृताः ॥ अदेयो यं वरं तु भ्यं तु व्योहंतु ददामि ते ॥ ४० ॥ त्वया प्रोक्तं  
मिदं स्तोत्रं ये पठिष्यन्ति मानवाः ॥ एककालं द्विकालं वा पीडा मुंचामि ते  
स्यैव ॥ देवासुरमनुष्याश्च सिद्धिविद्याधरो रगाः ॥ मृत्युस्थाने स्थितो वापि



जन्म पीडा सुयेन वा ॥४२॥ यः पुनः श्रद्धया युक्तः श्रुचिस्थाने समाहितः ॥ स  
मीषत्रैः समभ्यर्च्य प्रतिमां सौकुजामसम ॥४३॥ मदिने तु विशेष्टे रास्त्रे  
नानेन पूजयेत् ॥ पूजयित्वा समस्तोत्रं स्तुत्वा चैव कृतांजलिः ॥४४॥ तस्य पी  
डाने चैवाहं करिष्यामि दा च न ॥ गोचरे जन्मलाने वा दशास्वतर्दशासु च  
॥४५॥ अजामिस तन्तस्य पीडा चान्यग्रहस्य च ॥ अनेनैव प्रकारेण पी  
डा मुक्ते जगद्भवेत् ॥४६॥ वरदयंतु संप्राप्य राजा दशरथस्तदा ॥ मने



श. सो  
॥५॥

कृतार्थमात्मानं नमः कृत्यशनेश्वरं ॥४७॥ शनिनोचाभ्यनुज्ञातः स्वस्थानं  
चागमन्नदा ॥४८॥ स्वस्थानं च ततो गत्वा प्राप्नोति कामो भवन्नदा ॥ यः सदा  
प्राप्नोति रुत्या यवरं सोऽत्र सिद्धं पठेत् ॥४९॥ पूजयित्वा शनिचापितस्य तु व्य  
तिभारकरिः ॥ स वा भीष्टपदो नित्यं भविष्यति न संशयः ॥५०॥ इति श्री  
स्कं राडपुराणे शनेश्वरस्तोत्रं समाप्तं ॥ भुभमस्तु ॥ ॥ सम्वत् १९३३ सा  
लमिती भाद्रवदी २ रोज २ भुभमः ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥